

บทที่ 4

สรุปและข้อเสนอแนะ

แผนงานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาเพื่อวิเคราะห์ข้อจำกัดเชิงระบบของปัญหาด้านความปลอดภัยทางถนนของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ และสังเคราะห์แนวทางในการยกระดับความปลอดภัยตามแนวทาง 5 เสาหลัก ขององค์การสหประชาชาติ เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย เพื่อยกระดับความปลอดภัยทางถนนแบบองค์รวมสำหรับประเทศไทย โดยผลสรุปและข้อเสนอแนะดังกล่าวได้มาจากโครงการย่อยทั้ง 4 โครงการ ดังนี้

4.1 ผลสรุปของโครงการ

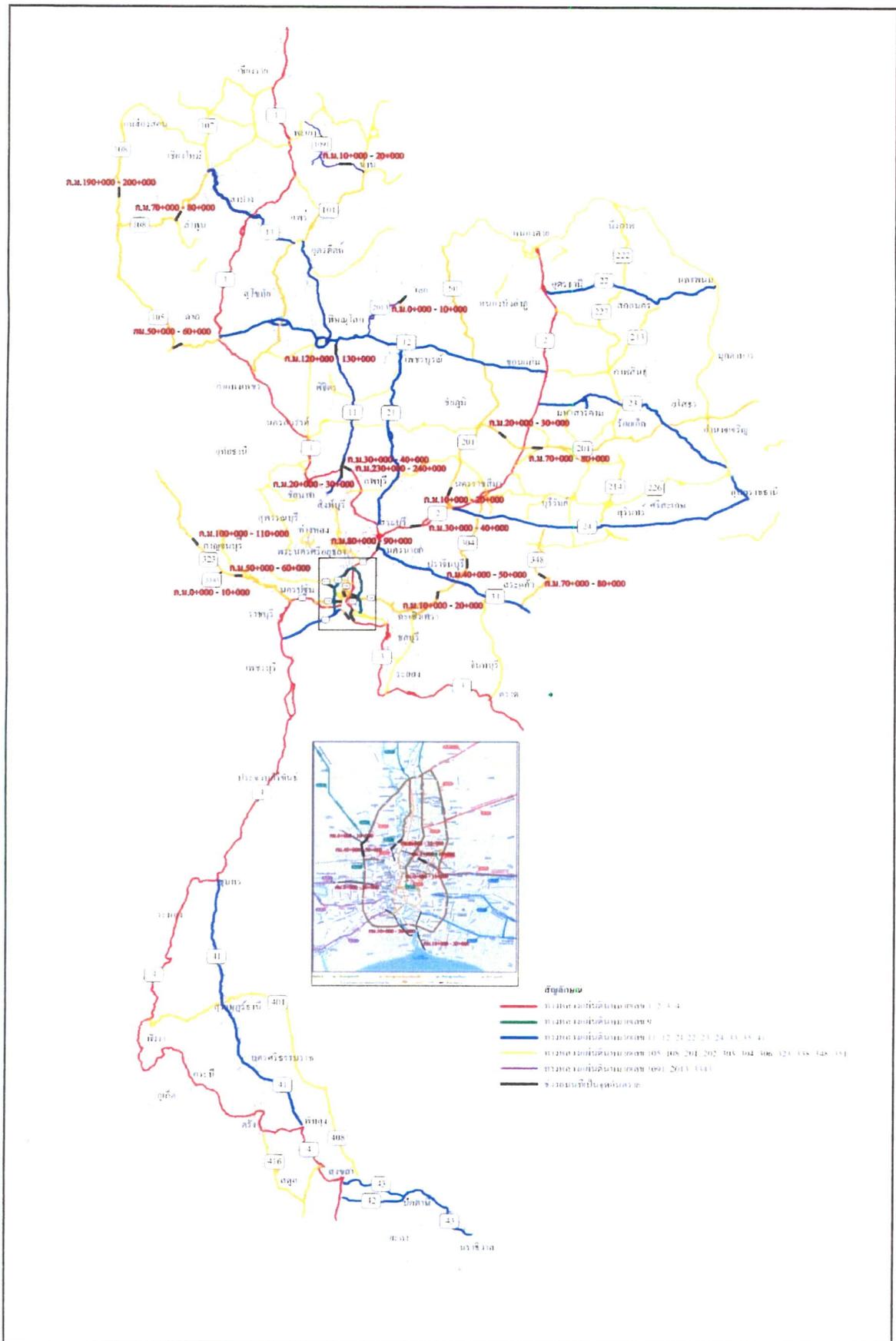
4.1.1 ผลสรุปโครงการ : การพัฒนามาตรฐานที่ระบุจุดอันตรายเพื่อการท่องเที่ยวทางถนนที่ปลอดภัย

การดำเนินการในการศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการตรวจสอบด้านความปลอดภัยทางถนนที่มักเกิดอุบัติเหตุอันเนื่องมาจากการท่องเที่ยว และวิเคราะห์จุดอันตรายบนทางหลวงทั่วประเทศ พบว่า การวิเคราะห์ด้วยวิธีความถี่การเกิดอุบัติเหตุ (Accident Frequency Method) มีพื้นที่ที่มีความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุทั้งหมด 30 จุด โดยจัดลำดับจุดอันตรายตามลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย และทำการหาจุดอันตรายและจัดลำดับความสำคัญของจุดอันตรายบนถนนด้วยวิธี Rate Quality Control อีกวิธีหนึ่งควบคู่กัน ซึ่งสามารถหาจุดอันตรายและจัดลำดับความสำคัญโดยทำการหาแฟคเตอร์ความอันตราย (Dangerous Factor, DF) พบว่า ทางหลวงในเขตพื้นที่ภาคกลางมีจุดอันตรายสูงสุด โดยมีจุดอันตรายสูงถึง 12 จุด รองลงมาคือ ภาคเหนือ ซึ่งมีจำนวนจุดอันตราย 8 จุด อันดับที่ 3 คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีจำนวนจุดอันตราย 5 จุด อันดับ ที่ 4 ได้แก่ ภาคตะวันตก มีจำนวนจุดอันตราย 3 จุด อันดับที่ 5 ได้แก่ ภาคตะวันออก มีจำนวนจุดอันตราย 2 จุด และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ภาคใต้ ซึ่งพบว่าไม่มีจุดอันตรายเกิดขึ้นเลย

นอกจากนี้ ในส่วนของการตรวจสอบความปลอดภัยทางถนน พบว่า ทางหลวงหมายเลข 304 ตั้งแต่ กม. 26+000 ถึง 29+000 และช่วง กม. 42+000 ถึง กม. 55+362 มีจุดเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุรวม ทั้งสิ้น 3 จุด คือ 1) กม. 29+000 กรณีรถโดยสารปรับอากาศเสียหลักตกข้างทาง 2) กม. 42 ถึง กม. 43 กรณีรถชนกัน 16 คัน และ 3) กม. 44 ถึง กม. 45 กรณีรถพ่วงบรรทุกพลิกคว่ำชนกับรถ 6 คัน ตลอดจนยังมีจุดเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุบริเวณใกล้เคียง ซึ่งเกิดบนถนนทางหลวงหมายเลข 304 อีกจำนวน 2 จุด คือ กม. 51+200 กรณีรถโดยสารจ้างชนกับรถบรรทุก และที่ กม. 75-76 กรณีรถบรรทุกน้ำชนพลิกคว่ำ ซึ่งได้ทำการวิเคราะห์รูปแบบปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวทางแก้ไขในแต่ละกรณี รวมทั้งแนวทางแก้ไขในภาพรวม ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับพื้นที่อื่นได้ต่อไปในอนาคต

นอกจากการวิเคราะห์อันตราย ณ จุดเกิดเหตุแล้ว ทีมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ยังได้พัฒนาเครื่องมือในการวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุในแต่ละเส้นทางของถนนทั่วประเทศโดยใช้ข้อมูลเชิงสถิติเพื่อกำหนดเส้นทางเสี่ยงต่างๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อนำมาใช้ประกอบในการวางแผนการเลือกเส้นทาง การเฝ้าระวังอันตรายได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

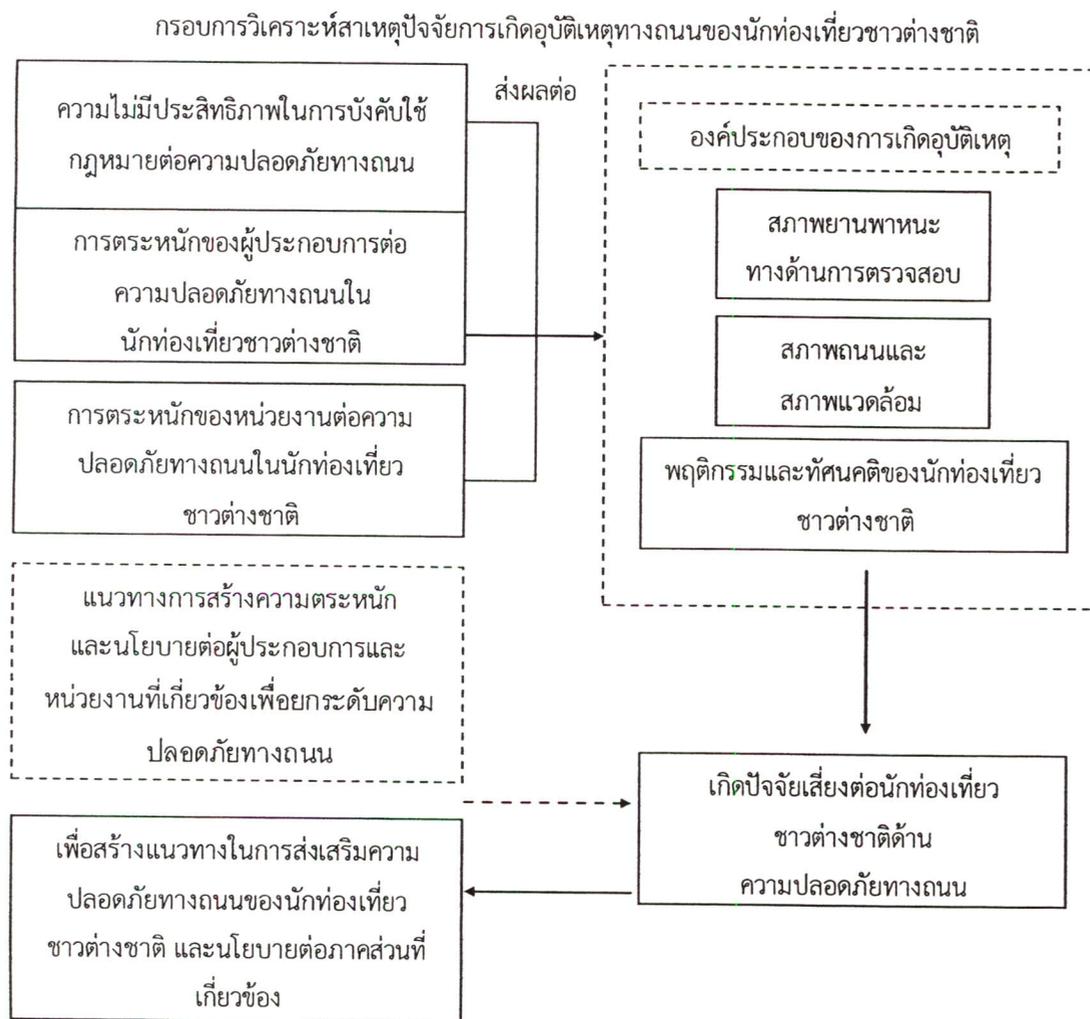
การยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติตามมาตรฐานสากล

ภาพที่ 4.1 ตำแหน่งจุดอันตรายบนทางหลวงทั่วประเทศ

4.1.2 ผลสรุปโครงการ : ยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติตามมาตรฐานสากลด้วยการศึกษาด้านพฤติกรรมและความพึงพอใจ

การดำเนินการในการศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเพื่อความปลอดภัยทางถนน: (กรณีศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์) เพื่อประเมินและวิเคราะห์ถึงสาเหตุและปัจจัยเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุทางถนนของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จากการเก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมและทัศนคติรวมถึงความคิดเห็นซึ่งใช้ในการวิเคราะห์หาปัจจัยเสี่ยงเพื่อนำไปสู่แนวทางการสร้างความตระหนักด้านความปลอดภัยทางถนนของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ และนโยบายต่อภาคส่วนที่เกี่ยวข้องอันประกอบด้วย ผู้ประกอบการ หน่วยงานและสถาบันที่เกี่ยวข้อง

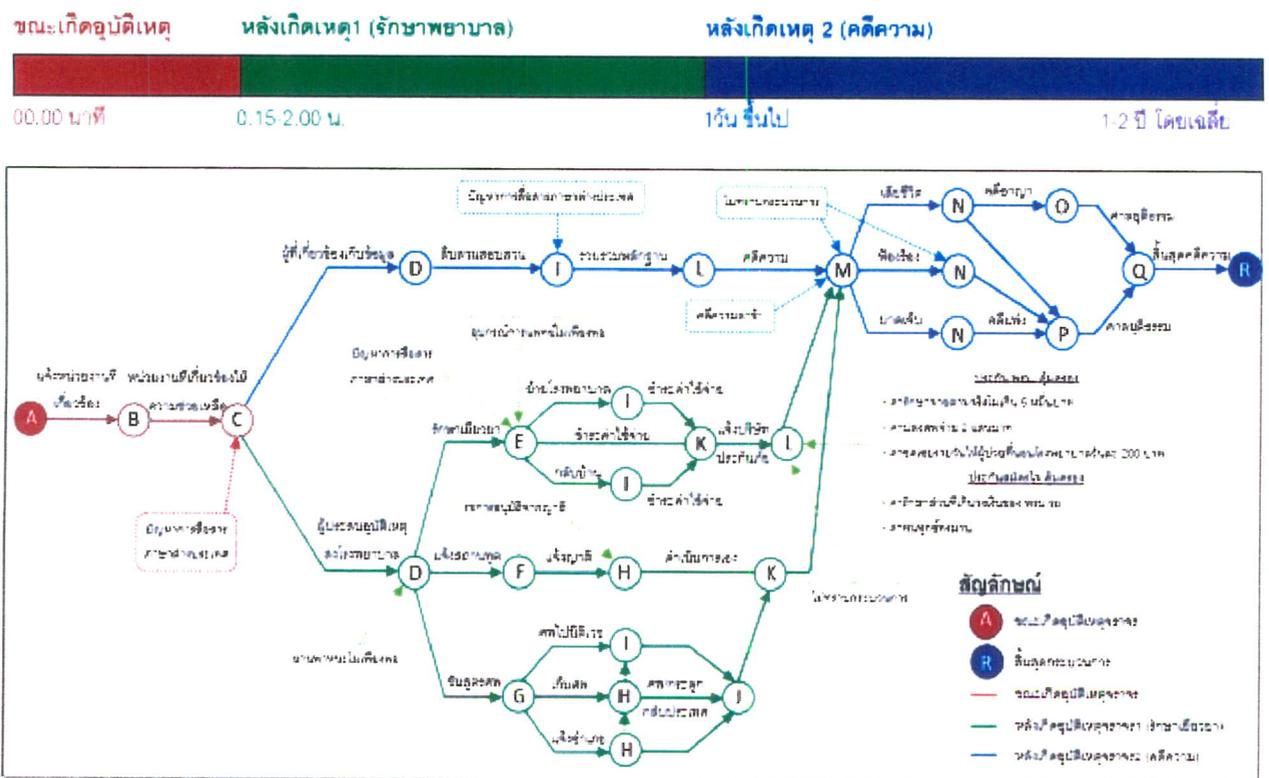
พบว่า ความไม่ครอบคลุมของกฎหมาย ความไม่มีประสิทธิภาพของการบังคับใช้กฎหมายจากเจ้าพนักงานของทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและการตระหนักถึงความปลอดภัยทางถนนในนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในระดับของปัจจัยที่มีความเสี่ยงต่างๆ จากกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งผู้ประกอบการด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งส่งผลกระทบต่อองค์ประกอบของการเกิดอุบัติเหตุทางถนนทั้งระบบ ทั้งในส่วนของยานพาหนะที่ไม่เข้มงวดต่อการตรวจสอบสภาพยานพาหนะหรือไม่เข้มงวดต่อการให้บริการเช่ายานพาหนะในการตรวจสอบใบอนุญาตขับขี่หรือความเข้าใจในการขับขี่ของผู้เช่า และการ

การยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติตามมาตรฐานสากล

ละเอียดต่อสภาพถนนที่ไม่ชัดเจนหรือชำรุดซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมและทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติโดยตรงส่งผลทำให้เกิดความเสี่ยงทางด้านความปลอดภัยทางถนนต่อนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

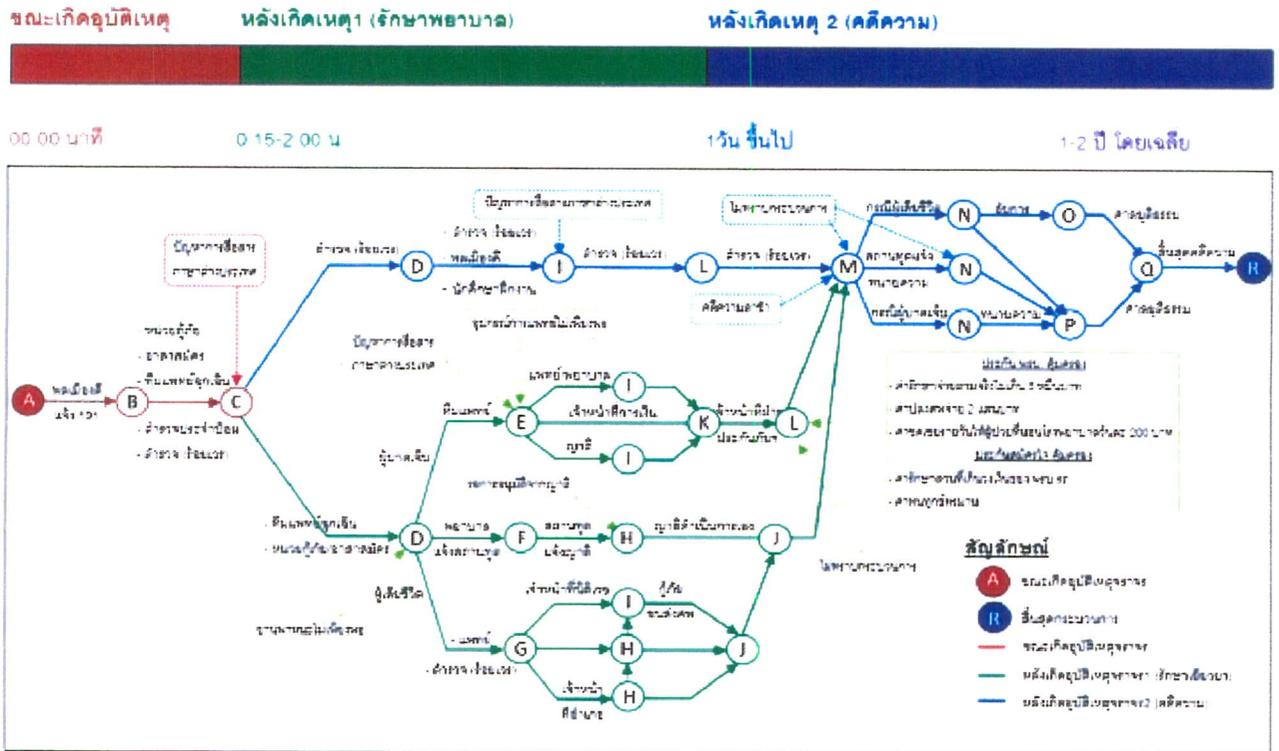
4.1.3 ผลสรุปโครงการ : ศึกษาระบบที่เอื้อต่อความปลอดภัยเพื่อการท่องเที่ยวทางถนนอย่างยั่งยืน

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาถึงสภาพปัญหาจริงที่เกิดขึ้นจากสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุ เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่เอื้อประโยชน์ต่อการเดินทางที่ปลอดภัยของนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จากการลงพื้นที่สืบสวนกรณีศึกษาทั้งหมด 10 กรณีศึกษา ผลจากการศึกษาสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมและช่องว่างซึ่งอาจก่อให้เกิดความไม่พึงพอใจของการบริการเทียบกับช่วงเวลาของการจัดการโซ่อุปทานสำหรับนักท่องเที่ยวที่เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน ได้โดยสรุปดังภาพที่ 1 และ 2

ภาพที่ 4.2 แผนผังเหตุการณ์ (โซ่อุปทานของการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เกิดอุบัติเหตุทางท้องถนน)

การยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติตามมาตรฐานสากล

ภาพที่ 4.3 แผนผังบุคคลที่เกี่ยวข้อง (โซ่อุปทานของการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เกิดอุบัติเหตุทางถนน)

4.1.4 ผลสรุปโครงการ : โครงการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพการช่วยเหลือและดูแลรักษานักท่องเที่ยวชาวต่างชาติหลังประสบอุบัติเหตุทางถนน

การวิจัยนี้ได้ศึกษาระบบการจัดเก็บข้อมูลการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบเหตุทางถนน ที่เข้ามารักษาในระบบการแพทย์ฉุกเฉินโดยครอบคลุมถึงนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ซึ่งพบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติไม่ทราบจะแจ้งเหตุ ขอความช่วยเหลืออย่างไร ความทันเวลาของชุดปฏิบัติการฉุกเฉินไปถึงจุดเกิดเหตุหลังจากสั่งการภายใน 10 นาที มีร้อยละ 50 ชุดปฏิบัติการฉุกเฉินที่ให้ความช่วยเหลือในกลุ่มอาการไม่รุนแรง ซึ่งเป็นชุดปฏิบัติการระดับต้น (FR) ส่วนผู้ป่วยที่อาการรุนแรงได้รับปฏิบัติการช่วยเหลือโดยชุดปฏิบัติการระดับต้น (BLS) และ (ALS) ระดับสูงตามลำดับ ผู้บาดเจ็บได้รับการดูแลรักษาทันทีที่ถึงห้องอุบัติเหตุฉุกเฉินร้อยละ 70 ปัญหาด้านการสื่อสาร พบว่าภาษา การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องกับการดูแลอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวไม่มีความแตกต่างจากพื้นที่ทั่วไป ยกเว้นโรงพยาบาลหัวหิน (1ในกรณีศึกษา) ที่มีการตั้งศูนย์ให้บริการช่วยเหลือชาวต่างชาติ ซึ่งเป็นแบบอย่างที่ดี

แบบบันทึกข้อมูลที่ใช้ในโปรแกรมสำหรับการจัดเก็บข้อมูล ที่เรียกว่า ระบบสารสนเทศทางการแพทย์ฉุกเฉิน (ITEMS) ยังไม่สามารถแยกกลุ่มชาวต่างชาติที่เป็นนักท่องเที่ยวมาวิเคราะห์ เพื่อใช้ประโยชน์ในการพัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉินในพื้นที่ท่องเที่ยวได้ อาจสรุปได้ว่าปัจจุบันมีโปรแกรมสำหรับการจัดเก็บข้อมูล ที่เรียกว่า ระบบสารสนเทศการแพทย์ฉุกเฉิน (ITEMS) ที่มีไว้เพื่อบันทึกข้อมูลดังกล่าว แต่ยังมีข้อปรับปรุงในส่วนของการจัดเก็บข้อมูลของในส่วนของนักท่องเที่ยวที่ไม่มีสิทธิใช้หลักประกันในการรักษาพยาบาลเมื่อเกิดอุบัติเหตุและระบบการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าวยังไม่สามารถจัดเก็บข้อมูลของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามารับบริการในโรงพยาบาลได้ทั้งหมด ซึ่งในปี 2557 จะมีการปรับปรุงแบบบันทึกรายงานโดยการเพิ่มตัวแปรนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติบรรจุในแบบบันทึกในระบบสารสนเทศการแพทย์ฉุกเฉิน (ITEMS) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและเป็นจริงตามแบบมาตรฐานเทียบเท่าสากลต่อไป

4.2 ข้อเสนอแนะที่ได้จากโครงการ

4.2.1 ข้อเสนอแนะโครงการ : การพัฒนาแผนที่ที่ระบุจุดอันตรายเพื่อการท่องเที่ยวทางถนนที่ปลอดภัย

จากการตรวจสอบความปลอดภัยทางถนนในพื้นที่ศึกษา 1 เส้นทาง คือ บริเวณทางหลวงหมายเลข 304 โดยแบ่งออกเป็น 2 ช่วง ได้แก่ ช่วงที่ 1 คือ ช่วง กม. 26+000 ถึง กม. 29+000 และช่วงที่ 2 คือ ช่วง กม. 42+000 ถึง กม. 55+362 ที่มวิชัยได้รวบรวมข้อมูลการเกิดอุบัติเหตุที่รุนแรงในพื้นที่ศึกษารวมทั้งบริเวณใกล้เคียงพบว่า ในพื้นที่ศึกษามีจุดเสี่ยงที่เกิดอุบัติเหตุรุนแรง ทั้งหมด 3 จุด ซึ่งมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. การมีการศึกษาจุดอันตรายในพื้นที่นำร่อง เช่น จังหวัดภูเก็ต และเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นต้น โดยทำการศึกษาในเชิงโครงข่าย (Network level) แล้วแบ่งย่อยลงไปเชิงพื้นที่ (Area base)
2. หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านถนน นำเทคนิคที่ได้จากการศึกษาจุดเสี่ยงจัดทำพื้นที่ความเสี่ยง และมีการตรวจสอบความปลอดภัยทางถนน

4.2.2 ข้อเสนอแนะโครงการ : ยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติตามมาตรฐานสากลด้วยการศึกษาด้านพฤติกรรมและความพึงพอใจ

1. จัดทำเอกสารเตือนถึงลูกค้านักท่องเที่ยวชาวต่างชาติถึงปัจจัยเสี่ยงต่างๆที่ก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยทางถนน ให้ข้อมูลความรู้ต่อการใช้รถใช้ถนนต่อนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
2. จัดทำกลยุทธ์ทางการตลาดและประสานงานกับกลุ่มผู้ประกอบการด้านประกันภัยให้เห็นความสำคัญของการทำประกันท่องเที่ยว
3. เสร็จครัดต่อการตรวจสอบสภาพรถรับส่งลูกค้า และกำหนดระยะเวลาในการตรวจสอบสภาพรถรับส่ง
4. จัดอบรมการพนักงานขับซีอีร์รับส่ง และตรวจสอบหลักฐานใบอนุญาตขับขี่ รวมถึงพฤติกรรมในการขับขี่ของพนักงาน
5. เข้มงวดต่อการให้บริการกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ โดยเน้นให้เข้า/เหมาย เฉพาะผู้มีใบอนุญาตขับขี่ รวมถึงภาคขนส่งเรือของกฏจราจรและบทลงโทษหากฝ่าฝืนกฏ เช่น การคาดเข็มขัดนิรภัย การใส่หมวกนิรภัย ไม่เมาสุราขณะขับขี่พาหนะ เป็นต้น
6. ผู้ประกอบการรถโดยสารสาธารณะยัควางลาดทักษะด้านการสื่อสาร เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการให้ข้อมูลต่อนักท่องเที่ยว
7. มีการตรวจสอบสภาพยานพาหนะอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ
8. ไม่ทำการทัศนพาจร หรือ รถส่วนบุคคล มารับนักท่องเที่ยวในลักษณะของรถประจำทาง
9. จัดทำฐานข้อมูลประวัติของลูกค้านักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เพื่อทราบถึงประวัติของการเกิดอุบัติเหตุ หรือ ภาวะเสี่ยงอื่นๆ รวมถึงการติดต่อกลับสู่ญาติเมื่อนักท่องเที่ยวได้รับอุบัติเหตุ
10. การจัดทำกลยุทธ์ทางการตลาดและประสานงานกับกลุ่มผู้ประกอบการให้เห็นความสำคัญของการทำประกันท่องเที่ยว
11. ควรจัดทำแผนความปลอดภัยทางถนนของนักท่องเที่ยว โดยเชื่อมโยงกับแผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน แผนแม่บทการท่องเที่ยว และแผนงานของหน่วยงานหลัก

การยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติตามมาตรฐานสากล

12. เร่งจัดทำระบบข้อมูลสถานการณ์ด้านความปลอดภัยทางถนน
13. จัดทำสื่อ เอกสาร คู่มือ เพื่อให้ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยวที่ปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในประเทศไทย
  - คู่มือการเลือกเส้นทาง ยานพาหนะในการเดินทาง กฎหมายที่เกี่ยวข้อง แนวทางการใช้รถ ใช้ถนนที่ปลอดภัยในประเทศไทย
  - คู่มือให้ความรู้สำหรับครอบครัวของนักท่องเที่ยว กรณีที่ประสบอุบัติเหตุ และเสียชีวิตว่าจะต้องทำอะไร ติดต่อประสานงานอย่างไร
14. เพิ่มความเข้มงวดในการตรวจสอบใบอนุญาตขับขี่ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
15. ฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะด้านภาษาและการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

4.2.3 ข้อเสนอแนะโครงการ : ศึกษาระบบที่เอื้อต่อความปลอดภัยเพื่อการท่องเที่ยวทางถนนอย่างยั่งยืน

1. ในอนาคตควรมีการจัดทำหลักเกณฑ์ในการเลือกรถที่มาตรฐาน เพื่อให้มีมาตรฐานในการเลือกใช้รถที่มาตรฐานและเพิ่มความปลอดภัยในการเดินทางบนท้องถนนมากยิ่งขึ้น
2. ศึกษาเพื่อจัดทำมาตรฐานการเช่ารถจักรยานยนต์สำหรับชาวต่างชาติ เช่น ควรมีข้อกำหนดอะไรบ้างที่สถานประกอบการควรมีไว้ support นักท่องเที่ยว เพื่อการเดินทางความปลอดภัย ยกตัวอย่าง หมวดนิรภัย การตรวจสอบใบขับขี่ คำแนะนำกฎหมายจราจรไทย เป็นต้น
3. แนะนำ เสนอทางเลือกสำหรับการ รักษาพยาบาลแก่นักท่องเที่ยว
4. พัฒนาโรงพยาบาลให้ได้ตามมาตรฐานและทัดเทียมกันทุกพื้นที่ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติ และเพิ่มทักษะการ สื่อสารภาษาต่างประเทศให้กับทีมแพทย์ ในเมืองท่องเที่ยวในภูมิภาค
6. ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติ และเพิ่มทักษะการ สื่อสารภาษาต่างประเทศให้กับตำรวจ ในเมืองท่องเที่ยวในภูมิภาค จัดทำฐานข้อมูลประวัติ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเพื่อ ทราบถึงประวัติของการเกิดอุบัติเหตุ หรือภาวะเสี่ยงอื่นๆ รวมถึงการติดต่อกลับสู่ญาติเมื่อนักท่องเที่ยวได้รับอุบัติเหตุ
7. เอกสารในส่วนของพิธีการต่างๆ ควรเพิ่มภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ รัสเซีย จีน เป็นต้น
8. จัดทำแผน นโยบายเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง เล็งเห็นถึงความสำคัญของเครือข่ายทางการแพทย์ในโรงพยาบาลขนาดเล็ก
9. จัดทำแผน นโยบายเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง เล็งเห็นความสำคัญของการ ขนส่งเคลื่อนย้ายผู้ป่วย
10. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งพัฒนาระบบการ จัดเก็บข้อมูลสถิติอุบัติเหตุแก่นักท่องเที่ยว
11. ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องคัดเลือกรถที่มี มาตรฐานความปลอดภัยเพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยว
12. มีการตรวจสอบสภาพยานพาหนะอย่างมี ระบบและมีประสิทธิภาพ

4.2.4 ข้อเสนอแนะโครงการ : โครงการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพการช่วยเหลือและดูแลรักษานักท่องเที่ยวชาวต่างชาติหลังประสบอุบัติเหตุทางถนน

การยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติตามมาตรฐานสากล

1. บุคลากรในระบบการแพทย์ฉุกเฉินที่ปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติควรได้รับการพัฒนาทักษะให้มีทักษะทางด้านภาษาให้มากขึ้น เพื่อการสื่อสารให้การดูแลรักษาที่มีประสิทธิภาพ และสร้างความเข้าใจที่ดี
2. เพิ่มการประชาสัมพันธ์ช่องทางทางการติดต่อขอความช่วยเหลือด้านการแพทย์ฉุกเฉินให้คนไทยและชาวต่างชาติที่อยู่ในพื้นที่ท่องเที่ยวได้รับรู้มากขึ้น โดยผ่านสื่อประเภทต่างๆ ที่ใช้ภาษาต่างประเทศที่เป็นภาษาหลักได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย ภาษาจีน ภาษาเกาหลี ภาษาเกาหลี เป็นต้น
3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในพื้นที่ท่องเที่ยว ควรมีการพบปะพูดคุยและประสานความร่วมมือเพื่อการให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในทุกด้านหลังจากประสบอุบัติเหตุทางถนน
4. โรงพยาบาลรัฐที่อยู่ในพื้นที่ท่องเที่ยว ควรมีการจัดระบบการให้บริการ แก่ชาวต่างชาติโดยสามารถศึกษาภาษาที่โรงพยาบาลหัวหิน
5. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการพัฒนาระบบเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลขอโรงพยาบาลรัฐและโรงพยาบาลเอกชน ที่สามารถดำเนินการได้ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศต้นสังกัดของนักท่องเที่ยวเพื่ออำนวยความสะดวกและเป็นกลยุทธ์หนึ่งที่เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทยให้ชาวต่างชาติมาท่องเที่ยวให้มากขึ้น
6. สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ควรมีการปรับปรุงโปรแกรมสำหรับการจัดเก็บข้อมูลที่เรียกว่า ระบบสารสนเทศการแพทย์ฉุกเฉิน (ITEMS) ให้มีตัวแปรเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่สามารถนำไปวิเคราะห์สาเหตุที่ข้อมูลไปใช้ประโยชน์สำหรับการพัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉินให้มีมาตรฐานเทียบเท่าสากลต่อไป
7. ปรับปรุงการให้บริการการดูแลรักษาผู้เจ็บป่วยฉุกเฉินที่ห้องอุบัติเหตุฉุกเฉิน โดยเฉพาะการให้บริการนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ให้เกิดความประทับใจในการบริการทั้งโรงพยาบาลรัฐและโรงพยาบาลเอกชน

4.3 ข้อเสนอแนะรวมทั้งแผนงาน

4.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลักดันให้มี กองทุนช่วยเหลือนักท่องเที่ยวที่ประสบอุบัติเหตุ รวมทั้ง 1.1 กำหนดให้รถสาธารณะที่นำมาบริการนักท่องเที่ยว หรือ บริษัททัวร์/และ (ผู้ประกอบการ) ต้องมีประกันภัยขึ้นหนึ่ง ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุ เจ้าของรถ (รถทัศนจาร) ต้องเข้ามามีส่วนร่วมดูแล และรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น ไม่ปล่อยให้เป็นปล่อยให้เป็นการละของนักท่องเที่ยว

เร่งรัดทำระบบข้อมูลสถานการณ์ความปลอดภัยทางถนน ขอ .ศปค./สคช./หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น ททท 1.2 หรือ บาดเจ็บรุนแรง เพื่อ ใช้เป็นแนวทางการแก้ไข/การวางที่มีการเสียชีวิตนักท่องเที่ยว พร้อมทั้ง วิเคราะห์สาเหตุเชิงลึก ในทุกปัญหา

จัดทำแผนความปลอดภัยทางถนน 1.3 ขอให้นักท่องเที่ยว โดยเชื่อมโยงกับแผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน แผนแม่บทการท่องเที่ยว และ แผนงานของหน่วยงานหลัก ได้แก่ กลสถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน คมนาคม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. ภูเก็ต เชียงใหม่ สุราษฎร์ธานี กระบี่ เม) เมืองท่องเที่ยว/แห่งชาติ พร้อมทั้ง กำหนดให้เจ้าหน้าที่วิทยุพญา แม่ฮ่องสอน(ปาย ฯลฯ) ได้ดำเนินการ จัดทำแผนด้านความปลอดภัยทางถนน ตามคู่มือด้วย

การยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวของชาวต่างชาติตามมาตรฐานสากล

1.4 จัดทำสื่อ เอกสาร คู่มือ เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยวที่ปลอดภัยในเมื่อไทย ได้แก่

- คู่มือการเลือกเส้นทาง ขานพาหนะในการเดินทาง กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- คู่มือให้ความรู้สำหรับครอบครัวของนักท่องเที่ยว กรณีที่ประสบอุบัติเหตุ และ เสียชีวิตว่าจะต้องทำอะไรบ้าง ติดตามประสานงานอย่างไร
- เร่งจัดทำระบบข้อมูลสถานการณ์ด้านความปลอดภัยทางถนน
- ร่วมมือกันสร้างเครือข่ายความปลอดภัยทางถนน
- รวบรวมอาสาสมัครสำหรับดูแลนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
- จัดให้เป็นศูนย์กลางในการดูแลเครือข่ายด้านความปลอดภัยทางถนนของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
- ทำการตรวจสอบความปลอดภัยทางถนน (Road Safety Audit) เพื่อนำไปสู่มาตรฐานด้านความปลอดภัยทางถนนในระดับสากล
- จัดระบบการดูแลและให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเพื่อเป็นต้นแบบ (Role Model) ในการนำไปสู่การอบรมหรือจัดกิจกรรมเชิงปฏิบัติและพัฒนาเป็นศูนย์แพทย์เพื่อนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อไป

4.3.2 ข้อเสนอแนะ ในประเด็นหลักที่สำคัญ

1.1 เข้มงวดกับร้านค้า/เช่า/เหมา รถจักรยานยนต์ ที่ให้บริการกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยเน้น ให้เช่า/เหมา เฉพาะผู้การมีใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์ พร้อมทั้ง กวดขันเรื่อง การใช้หมวกนิรภัย ไม่ดื่มแล้วขับ

“เนื่องจากรถจักรยานยนต์ ในเมืองท่องเที่ยวต่างๆ จะเป็นที่ยิยมในการ เช่า/เหมา เพื่อขับขี่ท่องเที่ยว โดยผู้ประกอบการบางส่วน ขาดการจัดการเรื่องความปลอดภัย เช่น ไม่มี การ ต ร ว จ ส อ บ ใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์ ไม่ได้กวดขันให้นักท่องเที่ยวสวมหมวกนิรภัย”

1.2 กรณีนักท่องเที่ยวเดินทางด้วยรถสาธารณะ ควรมีการจัดการด้านความปลอดภัย ในประเด็นสำคัญ ดังนี้

- (1) ให้กรมการขนส่งทางบก กวดขันและดำเนินการ กับ รถสาธารณะที่ “ใช้รถผิดประเภท” ได้แก่ การนำรถแท็กซี่ หรือ รถส่วนบุคคล มารับนักท่องเที่ยวในลักษณะขอรถประจำทาง ซึ่งจุดที่พบว่าเกิดเหตุการณ์ในลักษณะนี้ จะเป็นจุดรวมของนักท่องเที่ยว อาทิเช่น ถนนข้าวสาร
- (2) บริษัททัวร์ ควรเลือกรถสาธารณะที่ผ่านการตรวจสอบมาตรฐาน มีเข็มขัดนิรภัยทุกที่นั่ง (พร้อมทั้ง มีมาตรการที่ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวคาดเข็มขัดนิรภัย ขณะโดยสารรถ) และ กรณีที่มีการเดินทางเกิน 400 กม. ควรมีพนักงานขับรถอีก 1 คน
- (3) กรณีที่เดินทางในเส้นทางลาดชัน ควรหลีกเลี่ยงการใช้รถบัส 2 ชั้น